

Rondzendbrief nr. 6 Het ware vasten.

Als ik heel eerlijk ben, moet ik bekennen dat ik nooit zo van het vasten ben geweest.

Nog veel minder van het Carnaval vieren, overigens. Maar dat terzijde.

Maar dit jaar doe ik een even bescheiden als serieuze poging: van Aswoensdag tot Paasmorgen geen druppel alcohol en niets extra's aan nootjes en chips en zo. Zoetigheid houd ik sowieso niet van, dus daarin zit voor mij de uitdaging niet. Maar waarin zit die uitdaging wel, eigenlijk?

Niet in het leveren van een (bescheiden) prestatie. Niet in het: zie mij eens wilskrachtig vasten! (Mt.6: 16-18) Het tijdelijk afzien van lekkere extraatjes maakt je er - meer dan anders - van bewust hoe het ons in Nederland in het algemeen aan weinig of niets ontbreekt. Het glas water in plaats van wijn, is hier een kleine vorm van afzien, terwijl elders op veel plekken schoon drinkwater helemaal niet voorhanden is. En mensen er urenlang en vaak te voet, voor onderweg zijn. Terwijl jij de kraan er maar voor open hoeft te draaien.

Afzien van tussendoortjes kan je ervan bewust maken dat voor velen het dagelijkse brood een dagelijkse strijd is. Eén op leven en dood.

In de brochure van Kerk in actie wordt voor elke week een concreet doel aangereikt waarnaar je je uitgespaarde geld kunt overmaken. U kunt daar in het boekje dat u tegelijkertijd met deze rondzendbrief ontvangt, meer over lezen. Wat ik bespaar op mijn extra's doneer ik aan anderen. Iets van mijn overvloed. Wat heel iets anders is dan een deel van wat ik allemaal bezit. (zie Mc. 12: 41-44).

Als het gaat om eerlijker delen, denk ik altijd aan de uitspraak van Gandhi dat er op deze aarde meer dan voldoende is voor ieders behoefte, maar niet voor ieders hebzucht.

Wat heb ik welbeschouwd zelf echt nodig? En wat kan ik allemaal delen met anderen die het minder hebben getroffen dan ik?

Heb ik ergens récht op? Omdat ik toevallig zo gelukkig ben dat ik op dit stukje van de wereld ben geboren. En niet in een van de talloze favela's in Rio de Janeiro, bijvoorbeeld?

Heb ik ergens recht op, omdat ik zo gelukkig ben dat ik een mooie baan heb en mijn geld zelf heb verdiend?

Dat soort vragen roept het vasten bij mij op. En dan ben ik nog niet eens begonnen!!!!

Vasten heeft dus o.a. te maken met bewustwording. En met het werken aan een rechtvaardiger, barmhartiger wereld. Over wat vasten niét en wat het wel is, heeft Jesaja behartenswaardige dingen gezegd. Leest u hoofdstuk 58 maar eens door, als intro op deze Vastentijd.

Ik citeer er een paar regels uit:

“Is dit niet het vasten dat Ik verkies: misdadige ketenen losmaken,
de banden van het juk ontbinden, de verdrukten bevrijden en ieder juk breken?

Is het niet: je brood delen met de hongerigen, onderdak bieden aan armen zonder huis,
iemand kleden die naakt rondloopt, je bekommeren om je medemensen? “ (vs. 6-7)

En daarmee blijkt het vasten onlosmakelijk verbonden te zijn met die “Zeven werken van barmhartigheid”, die deze Veertig dagen centraal staan.

Ik wens u een gezegende Vastentijd toe!

Ds. Reinier Nummerdor.